

1. Moje nový fáro upaluje silnicí,
šustěj patníky a bílá čára je mojí společnicí,
už od rána uháním ven, pryč z města, pryč od žen,
a tak večer pro mě skončil na silnici první den.
2. Moje nový fáro upaluje temnotou,
za zatáčkou se však loučím se svou samotou,
v bílý blůze krajkový lem,
v očích přání: "Sebou mě vem!"
A tak večer pro mě skončil na silnici druhéj den.
3. Dva dny vozím dívku vedle sebe schoulenou,
její malou ruku neustále mám opřenou na svých kolenou,
v bílý blůze krajkový lem,
v očích přání: "Vem si mě, vem!",
A tak večer pro mě skončil na silnici čtvrtěj den.
4. Pátej den se dívka kloní ke mně blíž a blíž,
bílá krajka se bortí jak zlámaná mříž,
náhle náraz, všude tma jen,
auto hoří, já nemůžu ven,
a tak večer pro mě skončil na silnici pátej den.
5. Šestěj den pak změnil mojí cestu nebohou,
vůz má barvu krajky, letí vzhůru oblohou,
sám Bůh mává na mne "Pojď sem,
sedmej den strávíš odpočinkem",
a tak ráno začal pro mě nekonečně sedmej den,
a tak ráno začal pro mě nekonečně sedmej den.